

det Amendement, der er stillet under Nr. 21, om, hvorledes disse Skatter skulle opkræves. Der er nemlig under Litr. F fastsat, at det er Amtsraadet, der skal gjøre det, og under Lit. G maa det antages, at det maa være den Autoritet, som fører Skibsregistre, nemlig vedkommende Toldsteder, som skal opkræve Skatten, men dette Sidste er ikke udtrykkeligt udtalt. En ikke mindre væsentlig Grøndring er det, at det ikke er fastsat, hvorvidt de Afgifter, som Litr. F. angaaer, skulle betragtes som personlige Skatter og have den Fortrinsret med Hensyn til Betalingen, som kongelige personlige Skatter i Almindelighed have, at de kunne inddrives ved Udpantning. Der er heller ikke fastsat nogen Termin for Indbetalingen af disse Skatter, om de skulle erlægges for eengang eller i flere Terminer; men, som allerede bemærket, ville disse Grøndringer let kunne inødekømmes ved de forudtagne Tillæg til den 3die Behandling. Mere væsentlig er imidlertid den Indvending, at jeg ikke skjønner rettere, end at alle disse 3 Forslag og navnlig Ændringsforslaget under Nr. 21, saavelsom Udvalgets Forslag under Litr. F., have deres særegne Vanskeligheder med Hensyn til Opkrævningen, og jeg vilde derfor paa Regjeringens Vegne have fundet det meget betænkeligt at fremsætte dette Forslag, skjøndt jeg tør erklære, at hvilketsomhelst af disse Forslag, der endog maatte finde Thingets Bifald, skal Regjeringen stræbe saa godt som muligt at udføre det, men jeg nærer ingen Tvivl, om det vil blive muligt, nu, da der kun er Spørgsmaal om at opkræve en saadan Skat for eet Aar, at gjøre det paa en fuldkommen tilfredsstillende Maade. Jeg kan ikke nægte, at det forekommer mig at være temmelig vage Udtryk af Udvalget, naar der er distingeret mellem Naring i det Mindre og Naring i det Større og derpaa begrundet en Forskiel i Afgifterne, uden at Kriterierne for disse nærmere ere fastsatte, og jeg troer, at det vanskeligt lader sig gjøre at afhjælpe denne Mangel paa den Maade, som Ordspøreren har antydet, nemlig, at Finantsministeren maatte give vedkommende Amtsraad den fornødne Anviisning i saa Henseende. Det er vist, at ved en Formues- og Indkomstskat i Almindelighed, ere de Instructioner eller den Anviis-

ning, som gives, deels ved selve Loven og deels ad administrativt Veie, ofte det Væsentligste, som kommer i Betragtning ved Skatten; men jeg tvivler om, at det er muligt at give saadanne Instructioner med Hensyn til den Skatteopkrævning, som skal finde Sted efter nærværende Forslag, og desuden forekommer Skatteobjectet, da Skatten ikkun er beregnet at skulle indbringe 25,000 Rbd., mig at være temmelig ringe til, at man skulde i noget betydeligt Omfang indlade sig paa saadanne Instructioner. Dertil kommer, at, selv om Regjeringen kunde give vedkommende Amtsraad almindelige Regler at følge som dem, Regjeringen havde tænkt sig fortrinligst maatte komme til Anvendelse, saa er vedkommende Amtsraad under alle Omstændigheder ikke forpligtet til at følge dem, da der i Loven, saaledes som Forslaget er udtrykt, ikke hjemles Regjeringen nogen afgjørende Beslutning i saa Henseende, men det er paalagt Amtsraadet at bestemme Krigsskattens Størrelse for enhver Naringsdrivende især. Jeg troer nu imidlertid ikke, at det, jeg har tilladt mig at anføre, er Noget, som absolut skulde bidrage til at forkaste dette Forslag, men jeg troer, at det maaskæ kunde give Udvalget Anledning til noget nærmere at bestemme dette Forslag, end det er skeet ved nærværende Redaction. Jeg mener navnlig, at det i Mangel af saadanne udtrykkelige Instructionsbestemmelser, som endnu ikke ere udarbejdede, kunde være hensigtsmæssigt at bestemme en vis Størrelse, som skulde udrædes af ethvert Amt især, hvad enten man nu ved denne Størrelse vilde tage Hensyn til den commercielle og industrielle Befolknings Antal, saaledes som det af den ærede Ade Rjøbenhavnske Rigsdagsmand (Rothe) er foreslaaet i det af ham stillede Ændringsforslag under Nr. 21, eller man vilde fastsætte andre Regler for en saadan Fordeling. Naar man da opgav den samlede Sum f. Ex. til 2,500 Rbd. og fordeelte den mellem de forskjellige Amter, saa troer jeg, at Sagen vilde betydeligt lattes derved, og man vilde da ved disse Fordelinger have faaet et i mine Tanker værdifuldt Forarbejde til en senere Formues- og Indkomstskat. Med Hensyn til det Forslag, som er stillet under Litr. G., maa jeg give den ærede Ordspører Ret i, at man ikke ligefrem kan betragte